

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

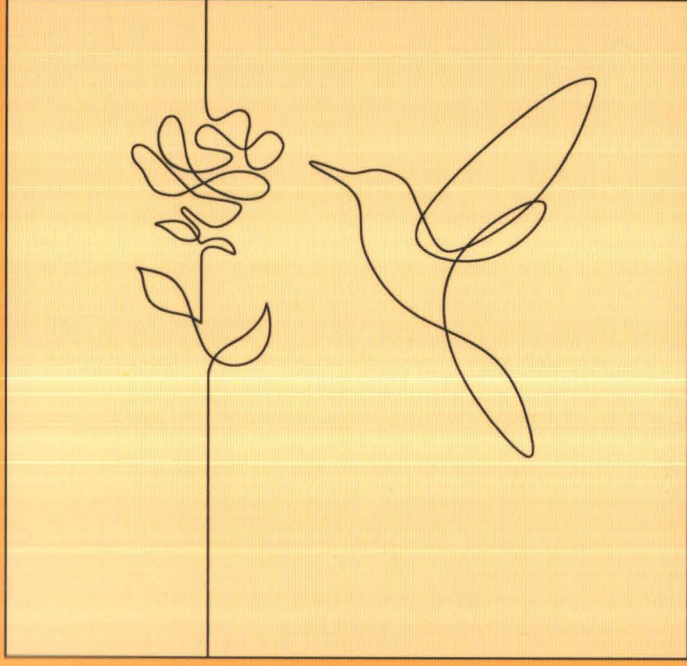
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SINIFIN CAMINDAN

MEHMET BARIŞ

SINIFIN CAMINDAN

MEHMET BARIŞ

Sınıfın Camından

Yazılama Yayınevi: 208
Edebiyat: 29

Sınıfın Camından

Mehmet Barış

Kapak Tasarımı: Levent Karaoğlu
Sayfa Düzeni: Cumhuriyet Yakut
ISBN: 978-605-2222-37-9
Birinci Baskı: Mart 2020

© Yazılama Yayınevi

Baskı: Mutlu Basım Yayın - Bahri Mutlu
Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi
C Blok No: 256 Topkapı - İstanbul
Tel: 0 212 577 72 08
Sertifika No: 18569

Yazılama Yayınevi Hizmetleri Ltd. Şti.
Serasker Cad. Osmancık Sokak
Betül Han 9/13 Kadıköy – İSTANBUL
Sertifika No: 12411
Tel: 0 216 338 52 59
iletisim@yazilama.com
www.yazilama.com

Sınıfın Camından

Mehmet Barış

ŞİİR

Mehmet Barış, 1950 yılında İzmir’de doğdu. Bir demiryolu emekçisinin oğlu. Emekli matematik öğretmeni. Çeşitli dergilerde şiirleri ve kitap tanıtım yazıları yayınlandı. 1980 yılında Yaba Dergisinin açtığı yarışmada Halk Şiir Ödülünü kazandı. Şimdiye kadar dört şiir kitabı yayınlandı. “Sınıfın Camından” Mehmet Barış’ın beşinci şiir kitabıdır.

Kuş uçarken, at koşarken
- der eskiler -
İnsan kavgada güzel

EMEKÇİLERE!

İncelen ip, aşınan çırkık, bükülen zaman
sen ey sonsuz spiral!
Yakamda rozetlerin en güzeli
ben sana geldim.

Sandalyeler toplanmış, masalar çıplak
kapandı yaz bahçeleri
Bırak! Eylül ütülesin Ege'nin çarşafını
ben sana geldim.

Lades tutuştuk ölümle
Ölüm aklımda, ölüm aklımda!
Suları uyandır yoldaş, şalteri indir
Ben sana geldim.

SOMUT

Seni gözlerinden değil
sesinin harından sevdim
Mavi tulumluydu inadın
o inadından sevdim

Öfkenin narından
alnının aydınlığından
dutundan kirazından
rüzgârından sevdim

Çoraktım
Yağmurundan seni
dağından morundan
eflatunundan sevdim.

Yıldındım üşüyordum
Umudun avuçlarımda
serçe sıcaklığı şimdi
Seni umudundan sevdim

Ben sözcük işçisiydim
cılız çingilar çıkartırdım
kav çakmak üç vardiya
Seni yangınından sevdim

ADI KALIR

Kar dediğın nedir ki, erir gider
Gölcükler kalır ardında
Kâğıttan gemiler
çöm çöm balıkları
ölü sözcükler...

Yoldaş dediğın de
bir gün yorulur gider
Unutmaya kıyamazsın
adı kalır belleğinde
Sesinin tarçını kalır.

BABA İSHAK

Uçurum çiçeğini arıyorduk
bir uzun yol, bir mavi masal...
Lâ notasıyla ağlıyordu
Selçuklu'da çocuklar

Biz “diken” deyip geçiyorduk
Sırtında kıl heybesi
o “şevketibostan” dedi
Haşladı, yağ gezdirdi

Ay tepemizde bir isli kandil
Geceyi geçiyorduk, zor tepelerden
Soyunduk, dingin sularda yunduk
ceylanların su içtiği yerden

ON EYLÜL

Ben kořmazsam kimse yürümez, diye
koşuyorsun çoğala çoğala
Gözlerinde kıvılcım, saçında yangın
gün vuruyor pencere, pencere altın

Dudağında bir türkü...
Çocuklar kořuyor sesinde
uçurtmasına rüzgâr
sapanına taş olduğın çocuklar

Sesinin mavi sütüyle
Ege oluyorsun bana
Dağların denizimle iç içe
suların billur, koyların kanaviçe

ÜÇ ADIM ÖTEDEN

Kumsalın sıcaktır senin
rüzgârın sakız kokar
Bilirim, gülün ivecendir
sütün köpürtür

Şimdi yollar tutulmuştur
sen patikalardan gel
Öfken dursun yedeğinde
gül fistanlı türkünle gel

Gel!
Üç adım öteden bir kurşun ile
iki kaşı arasından gecenin...

BOZKIRIN TÜRKÜSÜ

Okulun eflatunundan gelmiřtik
biraz on yediidik biraz on sekiz
Zaman mı vardı yürek işçiliğine?
Altını çizmeden değindik geçtik

Bize göre değildi tanımlı yollar
biz patikaları seçtik
Dayadık ağızımızı şiirin memesine
emeğin mavi sütünden içtik

Kapatıp gözlerini birden
kollarını açıverdi yeşeren bozkır
Dedi: Kim gelsin kim gelsin...

SUYUN ERİMİNDEYİZ

Söyle onlara kardeş
mavide aramasınlar bizi
Kırmızıyı içtik biz o gözeden
ondan eflatuna çaldı rengimiz

Bir su içimiydi yolculuğumuz
de ki bir kulak çınlaması, göz seğirmesi
O mandolin sesiydi okşayan tenimizi
Şehlaydı gözlerimiz, türküler tuttu bizi

Onlara söyle kardeş
kırda aramasınlar bizi
Bozkırı türkülerle geçtik biz
suyun erimindeyiz

ŞİİRİMİN ECESİ

Fuları kırmızı, tulumu mavi
evet o!

Kabak çiçeği toplar gibi erkenden
düşen sözcükleri topluyor yerden

Kalk- diyor- kalk gidelim!
Şimdi bir cigara içimidir
uzak dediğiniz o köy
Okşuyor sözcükleri
incindikleri yerden

Evet o!
Şiirimin ecesi
Kırmızıma mavisinden katıyor
kalk - diyor- kalk gidelim Eflatun.

HAYDAR HAYDAR

Bir türkü söyle bize
susayan bir türkü olsun
Kırpıklarında tuz
dudaklarında su

Bir türkü Ruhi Baba
kuşlar olsun içinde
martı çığlıklarıyla
güvercin gurultusu

O kocaman sesinle
bir türkü söyle bize
Yağmur olsun içinde
ve toprağın kokusu

Bozkır olsun içinde
imece ve bulgur sokusu
Sesinin ipeğiyle
nakışlansın dokusu

BORDO

Akşam

karşılığı yırtılmış bir yaprak
Tutsam elimde kalacak

Çiçeği kiraz, meyvesi alıç...
Ayakları yan basıyor akşamın
Usulca okşuyor fesleğenimi

Bir ucu kırmızı bir ucu mavi
Türküler tutmuş, belli
şehla bakıyor kalemi

Sözcükler

boynunda çingirak
sıçrayıp duran bir haylaz oğlak

Şiir, git başımdan!
Görmüyor musun?
Şarabını döküyor denize akşam

      

Bulanmı sa sular
göz gözü görmüyorsa tozdan dumandan
Sınıfın camından bak
Bak, her şey ne kadar berrak

 arabını kısıkanıyorsa sözcükler senden
elindeki kalemi usulca yere bırak
Mahmuzla tarihin kısırağını
sağırsına gün vursun

Sütü kesilmişse imgenin
ko gitsin! Kopsun ip, incelsin  ıkrık
Bırak! Meydanlarda tutu sun kanın
Bırak! Sütlü mermerlere kazınsın isyanın

Anla artık ey şair
yayından kurtuldu ok
Anla artık!
Kavga yoksa şiir de yok!

TOMURCUK

Bulutlar ağlamaklı çocuklar gibi
Bükmüş dudaklarını
yağdı yağacak

Gül sıkmış yumruğunu
siz “tomurcuk” diyorsunuz

Tomurcuk patlayacak!

KARANFİL SOKAĞI

Yüreğin nisan senin
düşlerin çağla çiçek
Dayan ıvecen çocuk
Yatcaz kalkcaz
yatcaz kalkcaz...

Sonra Karanfil Sokağı

YILKI ATI

Sağrısı geniş bir taydır umut
kişner durur içimizde
Gün vurur alnının akıtmasına
yanar yelesi

İnatçı ve eşkin
Ferhat'tan almış huyunu
Tuz yalar da
sığ sulardan içmez suyunu

Ay aylası, meşe yalazı
Bir kızıl akar içimizden
bir buz mavisi
Kişner, köpürür, yanar yelesi

YANGIN ALACASINDA

Tam ortasındayız yangının
Diz bağlamış avcılar
Kınalı kekliğimiz körpe kuzumuz
pazarda üç otuza

Yangın alacasında
açıl susam açıl, diyor
altın dişli harami
Açılıyor bankalar

Yeleleri tutuşmuş seklavi atlar
pazarda üç otuza

BİR TARİH OKUMASI

Şiir değil bu!
Bir tarih okuması
Adın yazılsın diye
cönk defterine

I

Senin çocukluğun kiraz bahçesidir
Annenin türkölere akan sesi
bakır kazanlarda kaynayan pekmez
bağbozumu ve imecedir

Yüzün göz cumhuriyeti
yüreğin Zekeriya Sofrası
Sen gülünce keklikler suya iner
sümbülleri mora boyar bir çocuk
gökten üç elma düşer

II

Radyodan yayılan toprağın sesi
Yurttan Sesler Korosu ve Muzaffer Sarısözen
Cızırdayan çaydanlık
taze ekmek kokusu ve gül reçeli

Cebinde sıcak taşlar, okul yolları...
Dersiniz Cumhuriyet
bayraklar, kedi merdivenleri
süt yapraklı defterinde kenar süsleri

III

Güliden ve nergisten sorumlu
bir kuşağın tanığıdır gençliğin
Onlar ki;
yumrukları sıkılı, sazları akortludur
Kırmızı kazaklı mavi tulumlu
emeğin türküsünü çağırır durur

Ondandır
dağlarında gelincik bağlarında gül
Ondandır
umudun 19 Mayıs, inadin 9 Eylül

Suları dağlardan aşırın duruşun ondan

IV

İyi ve güzel olan ne varsa
ona yakınıyor yüreğin
Suların aydınlık, çınarın gümrah
Kokun yağmur sonrası toprak
ışığın elma, direncin ahlat

Eski bir türküyü çağırır gibi
yüzünün duru güzelliği
çeşmemin alınlığında
günde yirmi dört saat
O eski türküler çağırır beni

V

Ey adaklarla gelen kız!
Mayhoş bir elmayı dişler gibi iştahla
adını ünlüyorum denize
Dişlerim kamaşıyor
Pınarımı emziriyor bir dağ
bir gül boylanıyor içimde

VI

Kekemeydim ah, söyleyemedim
Şimdi söylemenin tam zamanıdır:
Dilimsin sen, mazlum ülkem, şiirim
Acımı altına dönüştüren simyam
isyanım, bel kemiğim, omurgam

VII

Gümüş bir spiraldi zaman
bükerek aldı getirdi bizi
Geçti dalımıza dolanan
mavi sarmaşık yazı
Başka nasıl açıklanır
elimizden kayıp giden
o ipek hışırtısı?

VIII

Şimdi kışa yol gösteren kasım
sırtını duvara vermiş güneşleniyor
Elinde kemik saplı bir çakı
bastonunu yontuyor kiraz dalından

Van Gogh'un sarısından
dingin bir orman

Gökyüzünde gri kuş lekeleri...

MANİFESTO

Yazacağız!

Nergis de yazacak, gül de

Papatya, gelincik, hercai menekşe

kardelen de yazacak anadilinden

Küstüm çiçekleri, katmer karanfiller, hüsnüyusuflar...

İşte meydanlardayız

“Vallahi sizi sileceğiz!”

Kapanmaz bu defter biz kapatmadan

ADIMIZ

Adımız üç ünsüzle yazılır
Üç sert ünsüz
Açınca kuş yuvası
sıkınca yumruk olur
Kelebeği incitmez
demir döven elimiz

Adımız üç ünsüzle yazılır
Çınlayan üç sert ünsüz
Dikenî güle
gülü türküye dönüştürür
yüreklerimiz

Bilirim avlun serindir senin
asman yediveren
Ah! Geceye bakmasa penceren

Ne gemin güvercin şimdi
ne uçurtman kırlangıç
Laciverte çalıyor mavin
oysa ne kadar hünerliydi ellerin

Ne güzel türküler öğrenmiştik
Ne Yıldız'ın Ayhan
ne Saniye'n Can şimdi
Heyamolan tıknefes

“ Mavi yelek mor düğme”, gel yine
Gel! Denize bakan pencereler açalım
Gel! Bitsin bu kurşun işlemez gece

Bindiğimiz trenleri ite ite geldik bugüne
geçtiğimiz nehirlerin adını hep bildik
Gel yine!
Hem, bizi çıkarırsan ne kalır ki geriye?

BİR HAZİRAN SABAHİ

Günaydın sabahın kırlangıcı
Yüzümüze vuran suların aydınlığı
günaydın!

Mavimizin ipek teni
kırmızı uçurtması yüreğimizin
Sardunyalar yaseminler hanımelleri...

Günaydın karıncalar
ağustos böcekleri günaydın
Yunuslar martılar yelkovan kuşları...

Ağlarını onaran yaşlı balıkçı
kumdan kaleler yapan çocuk
derin kuyulardan su çeken yoldaş
Günaydın!

BİR ŞEFTALİ BİN ŞEFTALİ

Burnu havalardaydı
Durdum, bir Behrengi masalı gibi
seni anlattım üç gün üç gece

Kökleri suya erdi
Süt kokulu çocuklar ulaşsın diye
dallarını eğiverdi şeftali

ELLERİN

Ne buğulu gözlerin
ne süt kokan tenin
Durmadan çoğaltan bizi
biri buğday biri nar
yikan ellerin
yapan ellerin

Mehti Beşpınar'a

Umudun şavkı vurmuş yüzüne
Çifte su verilmiş Sürmene çeliği
alın çizgisinde taşıyor yenilgisini

O yenilgi, diyor
bilincimin bileyi taşı, kılıcımın kertiği
Gözlerinden balkıyor tarih bilinci

Kırmızısı gelincik, mavisi deniz
umudun şavkı vurmuş yüzüne
Gülümsüyor süt dişleriyle

BİRLİLER

ÜZÜNÇ

Sözcükler giderek ağırlaşıyor dilimde

ÖFKE

Diş izi var sesinde

İNAT

Sen söyle sevdiceğim, nerde kalmıştık?

ALGI

Ben sade söylemiştim, siz şekerli sandınız

ŞAIR

Ayvadan usandık kardeş, sen narı söyle

MEMLEKETİM

Gülden başka neyle imlenir senin kanayan yerin?

ÇOCUKLUĞUM

Çiçekli karnemde Kızılay pulum

C, Ç

Ne güzel çınlıyorsun çengelini takınca

DOLUNAY

Göle düşen Narsis

NOSTALJİ

Temize çektiğim süt yapraklı defterim

YURTSAMA

Özlem sızıyor testimden

İSTASYON

Canımın yarısını bıraktığım yer

YURDUM

Ağıtlarla ninnilerin kaynaştığı bir büyük beşik

AMASSİA

Ben kendimi gülün dibinde değil, onun koynunda buldum

ÖZÜR

Unutalım, diyorsun. Unutmak ihanettir

DÖNEK

Ebenin örekesi!

KORKAK

Korktun; oysa köpeğin havladığı kadardı gece

YÜZÜNCÜ YIL

Yüz yaşında bir delikanlı, ırgalıyor Kafdağı'nı

FELSEFE

Annemin sol memesi

İKİLİLER

ÖZÜR

Söyleyecek çok söz vardı ve vakit dardı
İki dizeye sığdırdım hepsini

BİLİNÇALTI

Öyküsünü kovuğunda gizliyor
Derinlerde, derinlerde bir orfoz

KİTABE-İ SENG-İ MEZAR

O hep yarasını sevdi; aşk, ihanet vesair
Şiiriyle birlikte gömüldü müntehir şair

OPORTÜNİST

Davullar çalsın hele
Mendil elimizdedir

EMEKÇİLER

Köpüklü ırmaklar, delicoş çaylar
Akıyorlar denize. Aksınlar...

DEVRİM

Uzun bir yürüyüş olmayacak bizimki
Hayatı felç eden bir güçlü vuruş

ŞİİR

Ve birden bir şimşek çakar
Ak kâğıdın üstünde bir mavi damar

PARTİM

Nisan yağmurları gibi
Nasıl da çiçeklendiriyor bizi

ALBASTI

Salyalıdır, derler satılmışın telaşı
Alımız basacak seni bezirgân başı

DİYAPAZON

Yoldaşız biz! Birimize dokunsalar
Rezonansa geçeriz hepimiz

SEZGİ

Bu gelen yoldaş mıdır?
Bedreddin tınısı var sesinde

UTANGAÇ

Elma en utangaç meyvedir
Kızarıverir

İYİMSER

Umutun can suyuna
Bandırıp söyler sözünü

PAPATYA FALI

Ya bir eksik olsaydı, ya bir fazla
Diye hayıflanıyordu çocuk

ÜÇLÜLER

BİLİRKİŞİ

Pekmez bilmez!
Siz şaraptan dinleyin
Üzümün öyküsünü

VAH!

Tarih bilmeyenler
Bu toz duman içinde
Nasıl yürüyecekler?

NİŞAN

Güneş'in şarabını döktüğü yerde bekle bizi
Tarihin parmağına o telkâri
Yüzüğü takmaya gideceğiz

YOLCULUK

Yarısı umutsa inattır öbür yarımız
İç içe geçecek o yolculukta
Böğürtlen kırmızısıyla alıç sarımız

TORBA YASA

Ferman ile gelen soygun
Ne torbada ekmek ne çuvalda un
Sofrasına çöktü yine yoksulun.

YABANIL

Yabanıl olur demiryolu çocukları
Trenler, Mors alfabesi, telgraf tıkırtısı
İssiz istasyonlarda büyür yalnızlıkları

SUSKU

Kar topluyor bir ömür
Bir kıvılcım bekliyor
İçinden yanıyor kömür

DÜŞÜMÜZ

Düşümüz çağla çiçek
Hakkını almış emek
Sofrada süt ve ekmek

AMASYA

Yanda dağlar
Ortada Yeşilırmak
Ve bire kırk veren toprak

NOKTÜRN

Dört şarkısı vardı annemin
Dördünü de güzel söylerdi
Bendim en güzel söylediği

ÖĞRENİRKEN

Hazırlap formüller
Irak olsun bizden
Biz yeniden ve yeniden...

DEĞMEZ Mİ?

Portakal yiyebilecek çocuklar
çenesinden damlatarak
Akdeniz güneşini

Say ki yalnız bunun için
bunun için sevdiceğim
dövüşmeye değmez mi?

HURRA!

Çağrışımalarıyla birlikte
salkım salkım duruyor belleğimde
dilinden dökülen sözcükler

Birini çağırıyorum, hurra!
Grev çadırları, atlıkarıncalar
dönme dolap, panayır yeri...

Ah benim sevdiceğim
ah benim yürek sızım!
Sesinde halay çekiyor işçiler

GELECEĞİZ!

Maddenin aydınlığıyla yürüyoruz
Su nasıl bulursa yolunu, öyle
Kaynağımız belli
varacağımız deniz ezberimizde

Yüzümüzde ince
ve muzaffer bir gülümseme
buzlu rakılar içeceğiz yine
İzmir'de imbata karşı

O büyük imece için
geleceğiz!
Yolun zorluğunu bile bile
yüzümüzde muzaffer bir gülümseme

SESİNİ YİTİREN ŞAİR

Makaralı teyplerden dinlediğin
pespaye şarkıları unut gitsin
Yitirdiğin yerde ara sesini

Çimdiğin sulara salınan
salkımsöğütleri anımsa
Nasıl okşardı tenini

Evini düşün, kardeşlerini
Halıdan fırlayan tavus kuşunu
Kahveci güzelini, gül reçelini

Sütlü buğdaylar ütülerdin
Dudağında karası o isli firiklerin
Külleri kirpiklerinde hâlâ

Dünyayı okumak değil miydi yaşamak?
Okumuştun, unutma!
Kırlardan topladığın gelincikleri anımsa

Ey şair, tükür ağzındaki çürük sakızı
Ko gitsin gazı kaçmış imgeler!
Emeğin incindiği yerde ara sesini

ŞİİRİN EPSİLON KOMŞULUĞU

Ben maviye giderken
kızıla yakınsıyordu hayat
Ökseye tutulmuştu sözcükler
Bin ışıkdili uzağımdaydı şiir

Kıldan ince kılıçtan keskin
bir asimptot duruyordu
gerçekle düş arasında
Sonsuza ıraksıyordu şiir

Deniz değildi, gökyüzü değil
söküp attım o yalancı maviyi
Şimdi bir cigara içimidir şiir
sütümü taşıran bir düşçakımı

DAMLATAŞ

Taş damla damla söyler sözünü
kalkerden anıtlar büyütür
izdüşümünde

Kitaplar yazmaz sözün hepsini
sen söyleyemezsin Mehmet!
Türküler söylesin senden kalanı

Varsın “kekre” desinler balına
Suyun ışığına çevir yüzünü
Emeğin tülbindinden geçir sözünü

Serin gel Mehmet!
Bırak, demlensin şiir
Yoldaşların söylesin senden kalanı

DÖRTLÜLER

GECE

Uzandım

sabun kokuyor çarşafım

Başım dizlerinde gecenin

düşlerimin mor kısırağı, neredesin?

ANEMON

Örtmesem ne olurdu

ne vardı gizleyecek?

Dilimdeki mecazdı

o gizli çiçek

KARABURUN

Burası Ege

Gün sayıyor

karnı burnunda Karaburun'un

Nergis ve Bedreddin kokuyor deniz

DUYMAZ GİBİ

Ay dolanır gün döner

diyorum, geçer Yelda Gecesi

Ah, ne desem sevdiceğim

duyarsın da duymaz gibi

ÖZLEM

Yaz erdi, dalında kurudu incir
Geçtik son yazın son kapısından
Nerede o
saksısına sığmayan karanfil?

AYDINCIK

Velfecri okur gözleri
görür, görmezden gelir
İsli ve titrek bir kandildir o
anahtar deliğinden gelen yele eğilir

YAZIT

Kibrinin namlusundan
seken bir sözcükle vurulup gitti şair
Ne bağ bıraktı ardında ne bağban
dostluğun harmanından savrulup gitti şair

BİZİM

Sıçrayıp duruyor içimizde bir oğlak
şiir bizim, müzik bizim, dans bizim!
Söz verdik bir ince gelinciğe
inat bizim, kavga bizim, can bizim!

YOLDAŞA

Sen sözünü gülle tartan
baldıranla sınanansın
Düş bahçemin kızıl gülü
kızım, kız kardeşim, anamsın!

ŞAİR'E

Ateşi söyle kardeşim
Bırak tutuşsun dilin
İsyanın imi olsun
Ateşle sınansın şiirin

VERTİGO

Başımda hiç durmadan
Hulahop çemberini çeviriyor bir çocuk
Yapma çocuk, dur çocuk!
Anlamaz ki! O çocuk

DOLMA TÜFEK

Okuma yok, yazma yok
düşünme hak getire
Ne doldururlarsa içine
onu patlıyor hazret

SÖZÜNÜ SÖYLEYİNCE

Ne zaman yumruğunu sıksan
omzun omzuma değiyor
Yenilmiş ordular gibi içimden
çekip gidiyor bel ağrılarım

Sen sözünü söyleyince
şirimin mor kırsrağı kışıyor
Akkor bir çekiç oluyor inadım
çarkı çakıyor emeğin soy kütüğüne

TARİH DEDE

Ne gümüş iğne ne ipek iplik
yama tutmaz bu yırtık

Vakit geldi Tarih Dede
al makası eline
şu mavi atlastan biç
şu kıızıl kadifeden

Kuş kondur üzerine

BİLMECE

Işıklı bir sözcüktür o
Bir başlangıç noktası

Datça'da erkenci badem ağacı
Manisa'da ilk anemon
Bir dal nergis Karaburun'da
İlk leylek, ilk kırlangıç...

Bir yumuşak sahtiyan sayacının elinde
İşlenmeyi bekleyen bir sütlü mermer
Ya da bir çarkıfelek, yurtseverin dilinde

KARANFİL YANGINI

İvecen bir kardelen
dışı çiğdem, içi fıstık yeşili
bir soruyu içliyor:
Gölgesinde dinlenir mi bir çınar,
söyleyin, hangi çiçek kendine kokar?

Nisan'ın muştusuna şaşırdınız mı?
O bir karanfil yangınıdır
Elden ele, dilden dile kardeşler
iletin! Çoğalsın karanfiller!

Ne demişti Şiirin Mor Külhani Abisi?
“Aşk örgütlenmektir, bir düşünün abiler”*

* Ece Ayhan, Mor Külhani'den

YILGIN BİR ŞAIR İÇİN

Eğninde hüznün gömleği
yıllanmış bir yaranın
kabuğunu kaldırıyorsun
Öpeyim de geçsin
Sonra topla kilimini! Git!

Şaraba bandırmışsın şiiri
Yanlış düğme yanlış ilik
İmgeler yan basıyor
sözcükler mayhoş
Şaşı bakıyorsun toprağımıza
Git!

Korkudan sararmış benzin
yılgnlık kokuyor nefesin
Sen mumdan bir kayıkla
o ateş denizlerini geçemezsin
Girme sularımıza! Git!

Eslemek sâridir derler ey şair!
Uzak dur bizden!
Cevahir gibi gençlerimiz var
ağzından öpüyorlar şiirin
Al pabucunu damdan! Git!

İKİZ

Umut saymayı bilmez
ve iyi ki bilmez
İnat da öyle
var yok dinlemez

Biri hayıt moru
biri nar pembe
İki güzel sözcük
cıvılda durur içimizde

ZAMAN

Aragon,
zaman sensin, diyor Elsa'ya

Sahi nedir zaman?
Kavrayamadığımız
dördüncü boyut mudur?

Çocukken ağır akan bir ırmak,
yaşlandıkça hızlanan bir köpüklü çağlayan,
bir spiral...?
Söyleyin, nedir zaman?

Kök boyalarından
isyanın kilimini dokuyan
rezzan bir kadın mıdır zaman?

Esmer midir, sarışın mı?
Kim okşar saçlarından?

TARİHÇE

Nisan yağmurları bizi söylerdi
Çünkü biz getirirdik yeşili parklara
Biz çizerdik leyleklerin
seyrüsefer çizelgesini

Göze geldik güzelim, güze geldik
dağıldı şiirin inci kolyesi
Biz topladık yerlerden
o kırgın sözcükleri

Şimdi alnımızdan öpüyor
eylülün serinliği
Çil düşürdük üzüme
Kimin eylülü böyle güzel olabilir ki?

GÖNÜL VERENLERE

Pespaye bir şarkıdır
“Seni uzaktan sevmek...”
Dağında alıç olacaksın sevdiğinin

Çağrılmışsan bir dar zamanda
Kızılırmak olacaksın
kumdan önce akacaksın denize

Sesin sesine değecek
Göz hizasından diyeceksin sözünü
Ayvaz olacaksın!

Bak işte aç kollarını kocaman
Koşacaksın! Sıkacaksın yumruğunu
yoldaş olacaksın!

YUMRUK MESAFESİNDE

Kavganın orta yerinde
imgeler terk edermiş şiiri önce
Varsın yalın olsun şiirimiz
bir adım geri çekilmeyiz

Gökyüzü yekpare bir kara delik
sularda burgaç var, yollar mayınlı
Siz hâlâ “ama” ile başlayan
uzun cümleler kuruyorsunuz

Oysa, siz buyurun gelin diye
düzayak evler kurduk
Ocağımızı sıcak
çayı hep taze tuttuk

Varsın kısa olsun şiirimiz
Çetin geçecek bu yaz
Kavganın orta yerinde
uzun cümleler kurulmaz

Bu güzelim sözcükleri kim öper
kim soyar, kim giydendir?
Kim kondurur yanağına gamzeyi
saçlarını kim tarar?

Bak şu kırmızı pabuçluya
siyah önlük, beyaz yaka...
Tırnakları kesilmiş, elleri temiz
iki mendili var cebinde

Büyüyecek bu güzel sözcük
şiiirimin en güzel dizesinde duracak
Şimdiden belli
Matematik iyi, Hayat Bilgisi pekiyi

ADI İNAT

Köşeli bir sözcüktür o, yekpare bir kaya
İşkencede partizan, darağacında Tanya

Bozkırda alıç, ovada susam, dağda taflan
O deli bal, o mor çiçek, o gümrah çavlan

Alnında eski bir bıçak izi, teninde gül çizigi
Cıvıldaayan umudumun o gizli sevgilisi

Yangından ilk kurtaracağım kırmızı fularlı kız
İşte o! Kenetlenen diş! Kayayı delen andız!

ADI DEVRİM

İvecen bir sözcüktür o
cıldar durur içimizde
O saġar sabahın sütünü
hamuru o mayalar

Krom, demir ve kömür tehlikedeyse
yaġmalanmıřsa buġday, pamuk, zeytin
ve alın teri
mavi tulumuyla ilk o çıkar sokaġa

Irgalar Kafdaġı'nı
senden yana benden yana
Beyaz yaka, mavi yaka
Heyamola! Heyamola!

BİZ HAZIRIZ!

Denizi bitirdiniz
bir kulaç öteye gidemezsiniz
Şimdi bizi çağırıyor hayat

Bizden yanadır
Kaz Dağları'ndaki alıç
Nurhak'taki kardelen bizden!
Soluduğumuz hava
içtiğimiz su, sütü kesilen deniz...

Biz hazırız!
Yüz yıllık bir sabırla
boğulduk Suphi Suphi
Yirmi yedi, elli bir
çentik attık taş duvara
Nâzım Nâzım, Gökçe Gökçe
Asıldık Deniz Deniz
vurulduk Sinan Sinan
Ödedik aşkın kefaretni
Sivas Sivas, Maraş Maraş
Üstü kalsın!
Biz hazırız

Yağmaksa yağacağız!
Onu bulutlardan öğrendik
İrmaklardan akmayı
yanmayı ateşböceklerinden...
Biz hazırız!

Bak şimdi çark dönüyor, çekiç dövüyor
Tik tak tiki tak tik tak...
Yüzeye yaklaştı magma
patladı patlayacak
Tik tak tik tak tiki tak...
Bak, bunlar ellerimiz
bunlar da örslerden sıçrayan çıngı
tik tak tiki tak tik tak...
Bizi çağırıyor hayat

Esnek bir dalı eğerek
ve parmaklarımızın üzerinde
hafifçe yükselerek
koparıp alır gibi ballı inciri
biz hazırız!

Bu son kavgamız
Nirengi noktamız
tarih bilincimiz ve ortak aklımız
biz hazırız!

Biz hazırız, diyenler
açtık kollarımızı kocaman
Geliniz!
Aramızda bir nar tanesi gibi tanımlı ve hazır yeriniz

YÜRÜYÜŞ ARKADAŞIM

Ona ayak uyduramadığımız için o hep yalnız yürürdü. Sanırım, yalnız yürümeyi de seviyordu. “Arkandan kovalayan mı var” diye takıldığımızda, “Şiirin peşinden koşuyorum” derdi.

Şairdi; sözcüklerin üzümünü ezerdi. Öyle sanıyorum ki; imgenin mavi kelebeğini sabah yürüyüşlerinde yakalıyordu.

Yirmi beş gündür yoktu. İyice merak etmeye başlamıştık. Geçenlerde oğluna rastlayıp sormuştum. Babasının art arda iki kalp krizi geçirdiğini söyledi. Şimdi iyiymiş, dinleniyormuş; ama huyu değişmiş, susuvermiş o konuşkan adam. Sonbahar yaprağı gibi içine kıvrılmış.

Bu sabah son turumuzu atarken o çıka geldi. Elinde bir baston vardı. “Buna gerek yok aslında, doktor önerdiği için taşıyorum” dedi. Solgundu. Konuşmak istemiyor gibiydi. “Ne oldu, kim üzdü seni, kimlere kızdın” diyecek oldum; “kızgın değilim, kırgınım” dedi. Bastonuna yaslanarak imgenin kelebeğini yakalamak için ağır adımlarla yürüdü.

O çekerdi ucundan yeşili
Baharı o getirirdi
Özgürlük Parkı’na

İnatçıydı
“Ha gayret
yağmurun ardı gelincik” derdi

Denize yaklaşan
bir ırmak gibi
yorgundu şimdi

ÇINAR KOZALAĞI

İslanmıştı; dokunsam dağılıverecekti. En çok beni ıslatıyor bu ince yağmur, dedi.

Gülüştük. Çay demledik, tütün sardık.

Okuldan konuştuk, giden yoldaşlarımızdan...

Tiki vardı. Sanırım o uğursuz Eylül'den kalmaydı. Sorsam söylemezdi ki; ketumdu. Kim bilir, şu kocamış kozalak içinde kaç çınar saklıyordu?

Seni sordu. Adınla senin...

"İyidir - dedim - Sağ yumruğu hâlâ havada"

Sevindi.

Yorgundu, sanki gözkapaklarından çekiliyordu uyku. Kıvrıldı. O uzun koşunun son koşucusu, o inatçı adam, o çetin ceviz şimdi bir çocuk gibi uyuyordu.

Bir marşandizdi o

Divriği'nden Samsun'a

cevher taşıyan

Potasında erimiş kavganın

örsünde dövülmüştü

İvecendi narı, çatlardı...

DÜŞ

Babam ekmeğimizi dilimliyordu. Düzeltilmesi gerekli bir yanlış gibi duruyordu soframızda sessizlik.

Gitmeyin, diyecektim; bin yıl oldu siz gideli.

Gitmedik ki, dedi babam; biz hep sendeydik.

Annem gülümsüyordu, ak saçlarında bir kızıl karanfil. Zamanı geldi, dedi. Al bu karanfili, elden ele dilden dile çoğaltın. Baba İshak bağındandır, Bedreddin toprağından. Tutar.

Sonra silkinip güvercin donuna girdiler. Harşena Dağı'na yöneldiler.

Baba İshak bağından
Bedreddin toprağından
karanfil bende kaldı

Elden ele, dilden dile kardeşler
çoğaltın!
Sarsın dört yanımızı
bu karanfil yangını

SİĞ

Hep sığ sular da yüzdün
sığı kazdın, sığdan çıkardın
Ne doldurdularsa ağzından
onu patladın

Emek nedir, sermaye ne?
Kim çıkarır demiri
yedi kat yerin dibinden,
kömürü kim?

Sen dert etme bunları
İnce belli bardaktan
tavşankanı çayını iç
Sığı kaz, sığdan söyle

Şiirin gelir bu saatlerde, şiire dur
Sularını bulandır
ki derin sansınlar
Sözü dolandır

Sonra çıkar ağızından baklayı
Kâğıdını aldat
kalemmini boynuzla
Komünistlere küfret!

İstasyonun yoktu senin
durağın hiç olmadı
Girdin hortumun bir ucundan
öbüründen akıp gideceksin!

Şiirinle birlikte gömüleceksin

BURADAYIZ

Med ve cezirdir tarihimiz
Evet, esnediğimiz oldu geriye doğru
Çünkü cezirdi

Köpürtüp sularını
kıyılarını döven deniz
de bizim denizimizdi

Dirim ateş pahasıydı
bu topraklarda
ölüm, üç otuza
Hiç saklamadık ki yüzümüzü

Mavice kızılca morca
harnupça dutça narca
Sosyalist iktidar, dedik
hiç sakınmadık ki sözümüzü

Buradayız, demiştik yüz yıl önce
Ve şimdi bir kez daha
söylüyoruz sözümüzü
dosta düşmana karşı:

Buradayız!

Cemil Kırál'a

Bin dokuz yüz seksendi
Ölüm kol geziyordu vadide
Kınında bekleyen bir hançer gibi
ihanete hazırlanıyordu Eylül

Yaslayıp sırtımızı Habib Neccar Dağı'na
şiiirin kuytusunda
güzel günleri sayıklıyorduk
Sen, ben, Ali bir de Bilál'di

Davulla ve zurnayla
durmuş Nâzım kapısına
Gülten Abla
Abdalan - ı Rum
Ahiyan-ı Rum
Bacıyan - ı Rum
ve Baba İlyas, Baba İshak, Bedreddin...

Ne dövüldüyse işte bu öerste
eritip hepsini potada
dökmüş Seyran Destanı'na

Hatırladın mı Gülten Abla'mı?
Kucağında ıslak bir oğlak
inip gelirdi dağlarımızdan
Gök boncuklar takardı saçlarımıza

Hâlâ boğazımda
içtiğimiz o sıcak şarap
ve taşlara vura vura
yumuşattığımız ayva

Sen, ben, Ali, bir de Bilâl'di

SERÜVEN

Bazen ben götürürüm şiiri
ağır aksak
Say ki ıslak tuz çuvalı sırtımda

Çoğu kez şiir götürür beni
Kayalara çarpa çarpa
köpürtür sözcükleri

Mavi bir ırmak olur
sözün atardamarı
Seğirir durur alnımda

Durup durup seğirir

MUTLAK VE BAĞIL

Mutlak nedir, bağıl nedir?
Silahın kabzasındaki gül
yârin göğsündekiyle
bir midir?

Gez nedir bir başına
göz nedir, arpacık ne?
Oysa ne güzel duruyor üçü birlikte

İyi örgütlenince
bir sözcük bir sözcüğe
sarılarak güzelleşiyor işte

Sor kendine ey şair!
Mutlak nedir, bağıl ne?
Neye yarar yalnızlığın
bu toz duman içinde?

KIŞPALAZI

Ah ben nasıl yanılmışım!
Omurgası çarpık o küçük tekne
geçer sanmıştım denizimizi

Elinde bir paslı makas
kestikçe küçülüyor
küçüldükçe kesiyor tarihimizi

Kışbakışı bakıyormuş yaz'ıma
Kışpalazıymış Kasım
Ah ben nasıl yanılmışım!

YOLLUK

Al!
Bu karanfil sende kalsın
Koklar açılırsın

Cephanen tükenir diye
Acem hançeri gibi
sözcükler koyuyorum yedeğine
Ve çınlasın diye şiirinde
sert ünsüzlerden
üçübiryerde...

Toz duman içindeyiz
Al! Bu nirengi noktamız,
tarih bilincimizdir
Işığa tutarsan eğer
çiçek dürbünü gibi renkler
iç içe geçecektir

Bu pusulamızdır. Al!
Bu çark bu da çekicimizdir
Bunalırsın yollarda. Al!

ŞÖLENİMİZ VAR DOSTLAR

Bir büyük imecedir istediğimiz
Ekende biçende yiyende...
Biz, hep biz, yani hepimiz!

Bizim için kırmızılar giyinmiş
teyzem kızı nar ağacı
Dallarını bizim için eğivermiş

Alı Güneş'ten pulu balıklardan
bizim için allanmış pullanmış deniz
Mavimiz o, en mavimiz

Bir büyük imece için
ortak akıldan besleneceğiz
Biz, hep biz, yani hepimiz

Şölenimiz var dostlar
Ekende biçende yiyende...
Biz, hep biz, yani hepimiz!

Gülcan Altan'a Saygıyla

Eğer erken gidersem
göremeden gitti diye o büyük imeceyi
üzülmeyin kardeşler
Gördüm ben!

Uzun boyunlu bir beyaz kuğu
dünyanın bütün dilleriyle söylüyordu
türkümüzü. Gördüm ben!
Dünyanın bütün bebelerini besliyordu sesinin sütü

Saçında bir kızıl karanfil
O uzun boyunlu o beyaz kuğu
dünyanın bütün türkülerini söylüyordu
bizim yüreğimizden. Gördüm ben!

Arkamdan üzülmeyin kardeşler
Bir beyaz kuğunun sesinden
Gördüm ben!
Yaşadım o büyük imeceyi

SON SÖZ YERİNE

Kış yaklaşırken kaçan
göçmen kuş değiliz biz
Bizden değil o leylekler
kırlangıçlar bizden değil

“Bu memleket bizim!” diyen
kınalı serçeyiz biz
Gök güvercin, kızıl keklik
boz üveyik, akdoğan...

YALIN

Sınıfın camından baktım
da isyanın rengini kuşandım

Ey şiir, çoğalt sesimi!

Bulanmışsa sular
göz gözü görmüyorsa tozdan dumandan
Sınıf'ın camından bak
Bak, her şey ne kadar berrak

ISIL

9 786052 222379